

A Róth Gyerekek Kolozsváron

A képen édesapám [Róth Marcell], az öcsém (Róth György, baloldalt) és én vagyok látható. Kolozsváron készült a kép, édesanyám születésnapján. Őt várjuk éppen az általunk készített ajándékkal.

Aradról költöztünk Kolozsvárra, amikor a szanatórium, ahol apám dolgozott, tönkrement.

Apám Kolozsvárott a zsidókórházban ["Sebestyén Dávid és Neje Zsidó Közkórház"] dolgozott, ami egy nagyon jó kórház volt. Összejárt Sebestyénékkal, akik kimondottan zsidók voltak, én a fiaikkal voltam jóban, bár jóval idősebbek voltak nálam. Gyuri volt az idősebb, és Miki volt a fiatalabb. Sebestyénék nagyon gazdagok voltak, és azt hiszem, ők támogatták pénzügyileg a kórházat. 1927-ben létesült Sebestyén (Smil) Dávid és neje nagy adományának köszönhetően a kórház. Az épülete 1929 őszére készült el.

Nagy kulturális életet éltünk. A folyóiratok közül az "Új Kelet" és a "Korunk" járt. Nekem járt egy francia lap, a "Benjamin" 1939 körül. Az egyenesen Franciaországból jött. Moziba nem jártunk, de a kolozsvári Operában voltam, és a Magyar Színházban is többször. A zsinagóga mellett volt egy terem, a Goldmark Terem, ahová anyámék lemezt hallgatni jártak, természetesen klasszikus zenét.

Apáméknak nagy társaságuk volt, akikkel gyakran mentek el vacsorázni, és ők is jöttek hozzánk. Általában ezek mind zsidók voltak. Apám barátai voltak a Dobóék és a Szegőék is. Ők is zsidók voltak. A Dobó Feri ügyvéd volt, a felesége a kolozsvári főtéren egy nagy könyv- és írószerüzletet vezetett "Lepage" néven, ez egy nagyon híres bolt volt akkoriban. Nagy irodalmi életet éltek, ismertek egy csomó magyar író, Benedek Marcellel voltak jóban, és általuk mi is. Szegőéknél a férj, Imre szintén ügyvéd volt, a felesége pedig zenész, énekes, népdalkutató. Szegő Júliának hívták, és ő tanított minket aztán később zongorázni is. Apámék tagjai voltak egy Hellas nevű regattaklubnak is. Ez egy csónakklub volt a Maros partján. Egy nagy épületre emlékszem, ott tartották a csónakokat. Ha nem is kifejezetten a sport céljából jártak oda, de arra jó volt, hogy az ottani értelmiségi csoport csónakázzon és egyben találkozzon is. Apámék is rendszeresen jártak evezni.